

tilgodeset uden at komme i konflikt med EF's vedtægter på området.

Det er i Rådet for den europæiske Unions fælles holdning af 30. juni 1993 om vedtagelsen af et direktiv om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten fastlagt, at de nationale myndighedsorganer kan fastsætte særlige ordninger for handicappede brugere samt andre personer med særlige behov i forbindelse med brugen af taletelefonitjenesten.

B.l.a. kan der fastsættes særlige takster for tjenester, der er ønskelige af samfundshensyn, såsom alarmtjenester, eller for særlige brugergrupper herunder handicappede. Det kan ikke afvises, at der også i relation til liberaliserede tjenester, der ikke er underlagt ONP-vilkår, vil kunne vise sig behov for at fastsætte visse krav til takstfastsættelsen for at sikre, at handicappede stilles lige med andre brugere. Det er imidlertid ikke muligt på nuværende tidspunkt at konkretisere omfanget af en sådan regulering yderligere.

Konkret vil der i en ny bekendtgørelse om betalingstelefoner blive søgt fastsat bestemmelser, der tilgodeser de handicappedes behov både for så vidt angår placering, indretning, udformning og funktion af de enkelte tjenester og det udstyr, der er forbundet hermed.

I pkt. 2) er det fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at der i bekendtgørelser kan fastsættes bestemmelser, som påbyder en tjenesteudbyder at give oplysning om vilkår for tilslutning, priser m.v. Sådanne bestemmelser er allerede indsat i bl.a. bekendtgørelsen om datakommunikationstjenester.

I pkt. 3) slås det fast, at der kan fastsættes bestemmelser, som skal sikre overholdelse af de væsentlige krav.

De væsentlige krav er de ikke-økonomiske hensyn til almenhedens interesse, der kan begrænse adgangen til det offentlige telenet eller de offentlige teletjenester. Nettets driftssikkerhed og integritet, samt i begrundede tilfælde driftskompatibilitet mellem tjenester og databeskyttelse udgør sådanne krav. Disse krav er indeholdt i en række EF-retsakter på telekommunikationsområdet. Her tænkes særligt på Kommissionens direktiv af 28. juni 1990 (90/388/EØF) om liberalisering af markedet for teletjenester og Rådets direktiv af samme dato (90/387/EØF) om tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP).

Med nettets driftssikkerhed tages der i denne forbindelse sigte på, at det offentlige net under alle omstændigheder skal være tilgængeligt, også i akutte nødstilfælde. Med teknisk integritet i det offentlige net forstås, at nettet skal kunne fungere normalt, og at der skal være driftskompatibilitet mellem de of-

fentlige net i Fællesskabet på basis af fælles tekniske specifikationer.

Med driftskompatibilitet mellem tjenester forstås, at de fastlagte tekniske minimumsspecifikationer skal overholdes, således at udbudet af tjenester og brugernes valgmuligheder øges.

Datasikkerhed omfatter telehemmelighed og beskyttelse af personoplysninger.

Pkt. 4) De her nævnte væsentlige krav er alle beskrevet i tjenesteliberaliseringsdirektivets præambel nr. 9.

Beredskabs- og alarmmæssige forhold er eksempler på samfundsvigtige hensyn, som kan medføre regulering i henhold til dette punkt.

I takt med liberaliseringen af forskellige tjenester er det anset for hensigtsmæssigt at kunne pålægge tjenesteudbyderne et krav om at sikre brugernes adgang til alarmtjenester. I bekendtgørelsen om betalingstelefoner er således allerede indsat en bestemmelse om, at det skal være muligt at foretage alarmopkald (112) uden betaling.

Også i forbindelse med fremtidige regler om interne net og i forbindelse med udbud af telefonitjenester på konkurrenceområdet tænkes der fastsat krav om brugeres adgang til alarmtjenester.

Som eksempel på et andet samfundsvigtigt hensyn kan nævnes sikring af tekniske muligheder for sporing af telefonsamtaler. Dette hensyn kan medføre, at der fastsættes bestemmelser om, at en udbyder af en telefonitjeneste skal have det fornødne tekniske udstyr til rådighed, der i tilfælde af anmodning herom fra rette myndighed, kan spore, hvem der ringer ind og ud til en tjeneste, jf. Retsplejelovens § 786, der pålægger televirksomheder og private virksomheder m.fl. at bistå politiet ved gennemførelse af indgreb i meddelelshemmeligheden (teleoplysning).

I pkt. 5) slås fast, at der kan stilles krav, som sikrer universalitet for samfundsvigtige teletjenester.

Bestemmelsen, som eksempelvis kan sikre at alle brugere af en offentlig teletjeneste i princippet kan kaldes op, forventes især anvendt i forbindelse med en eventuel kommende regulering af liberaliserede telefonitjenester, jf. nedenfor. Herved sikres, at Danmark fortsat kan leve op til internationale forpligtelser i medfør af samarbejdet indenfor ITU (International Telecommunications Union).

I pkt. 6) er angivet, at der i bekendtgørelserne for det liberaliserede område også kan fastsættes bestemmelser, der sikrer hemmeligholdelse af telekommunikation. Der sigtes hermed især på en udvidelse af hemmeligholdelsespligten i forhold til den nugældende lov. Ifølge denne kan kommunikationsministeren pålægge koncessionshaverens ansatte samt de ansatte i koncessionshaverens datterselskaber at